

中華人民共和国—十年！

* НАРОДНОМУ КИТАЮ—10 РОКІВ *

...Якщо в дальшій революційній боротьбі наша партія не буде вчитись у росіян, вони не доб'ється перемоги.

(Сун Ят-сен)

ЛІ ШІ-ЧЖЕНЬ (1518—1593) — відомий лікар, фармаколог Мінської династії, написав працю «Бенъцаоганму» («Основні положення фармакології») в 52 томах з ілюстраціями, в якому описав понад 1890 видів лікарських речовин. З них 1094 — лікарські рослини, 444 — продукти тваринного світу, 275 — мінерали і 79 — інші речовини. 374 види лікарських речовин знайдено самим Лі Ші-чженем. В книзі нараховується близько 10 тисяч лікарських рецептів. Цей величезний труд перекладений на різні мови світу.

**

...В Китаї виготовлення паперу думку викладача. Таке можна побуло винайдено 1800 років тому; бачити й зараз. Света Чорношук-ксилографія — друкування текстів і гравюр з допомогою вирізьб-горуч. В зошиті Лу Цзінь ви побалено дошок — за 1300 років до чите почерк Свети — вона допомагала виробляти лише в XII—XIII ст., а в Египет лише в XIV ст.

В ЖЕ четвертий рік навчаються з нами товарищи з Китаю. Коли ми зустрілися вперше з нинішніми своїми друзями, то не уявляли собі, наскільки близькими стануть вони для нас. А зараз важко повірити, що скоро настане час, коли потрібно буде розлучатися з шістнадцятьма друзями з Китаю.

Дружба наша розпочалася з перших днів занять. Тоді ми мало

«Час летить, як стріла», — говорить китайська приказка. Здається, недавно приїхали — а пройшло 3 роки.

Три роки! Вони пролетіли так незвичайно! Спогади про них і рідні, і хвилюючі.

Ми, діти, що віддалися на сотні тисяч кілометрів від своєї Батьківщини, глибоко відчуваємо теплоту вашої великої і дружньої сім'ї. Людині можна жити без сім'ї, але не можна без друзів. Щирі турботи, дружба радянських товаришів зігривають наші серця. Ми живемо, як дома.

Ми добре пам'ятаемо, як нам важко було на першому курсі і як нам багато допомагали викладачі і студенти. Особливо велику допомогу подавали нам найближчі друзі — наші однокурсники: вони давали нам свої конспекти, пояснювали все, що було не зрозуміло

нам, сиділи поруч з нами на лекціях, щоб пояснити нові, незнайомі слова і допомогти нам вловити

не витрачав на це час. Всім відомо, що Ян не піде один в філармонію — він обов'язково бере квиток і для Ші.

З кожним роком ми відзнаємо єдиного — все більше і більше. Наші життєві шляхи зливаються все тісніше. Велику турботу про своїх китайських друзів виявляють юаньські студенти і в навчанні і в побуті. Дівчата піклуються про те, щоб ми одягалися тепліше, глибче, весело проводили час. Ми не забудемо, як Света Яблонівська провела з нашими дівчата-ми травневі свята. Все це життя!

В цьому семестрі ми з Любомірою живемо в одній кімнаті.

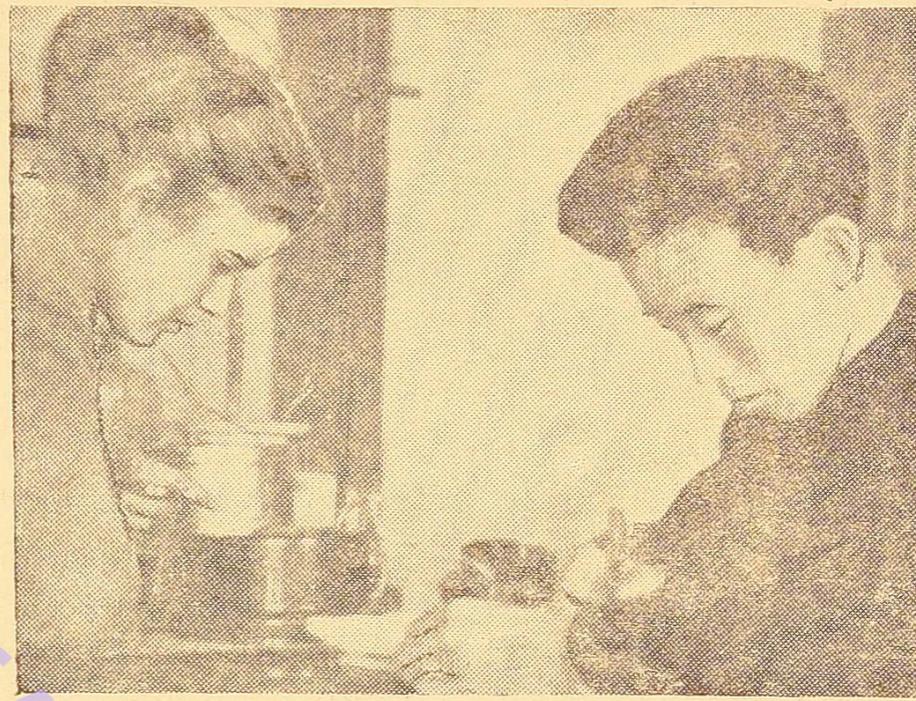
Живемо дружно і весело. Любоміра смачно готує, що я в Італію більше не ходжу.

Дорогі товариши, описати нашу дружбу, наші відносини словами єдиного — все більше і більше. Наші життєві шляхи зливаються все тісніше. Велику турботу про своїх китайських друзів виявляють юаньські студенти і в навчанні і в побуті. Дівчата піклуються про те, щоб ми одягалися тепліше, глибче, весело проводили час. Ми не забудемо, як Света Яблонівська провела з нашими дівчата-ми травневі свята. Все це життя!

ЧАЙ І-ФЕЙ,
студентка IV курсу
хімічного факультету.

«Новий Китай непоганто стоїть в світі, як скеля, і немає такої сили, яка могла б перешкодити йому міцніти з дня на день»

(Мао Цзэ-дун)

На фото: в лабораторії фізичної хімії.

...Китайські астрономи на 200—300 років випередили астрономів стародавньої Греції в створенні розрахунків періодів відбізгання Місяця і тривалості року за місячним і сонячним календарями.

**

...Дітей у Китаї навчали математиці вже в I тисячолітті до нашої ери.

**

...Зараз понад 200 млн. чоловік в Китаї охоплено різними формами навчання. У вузах Китаю навчається понад 600 тис. студентів. В гуртках по ліквідації неписьменності займається понад 100 млн. чоловік.

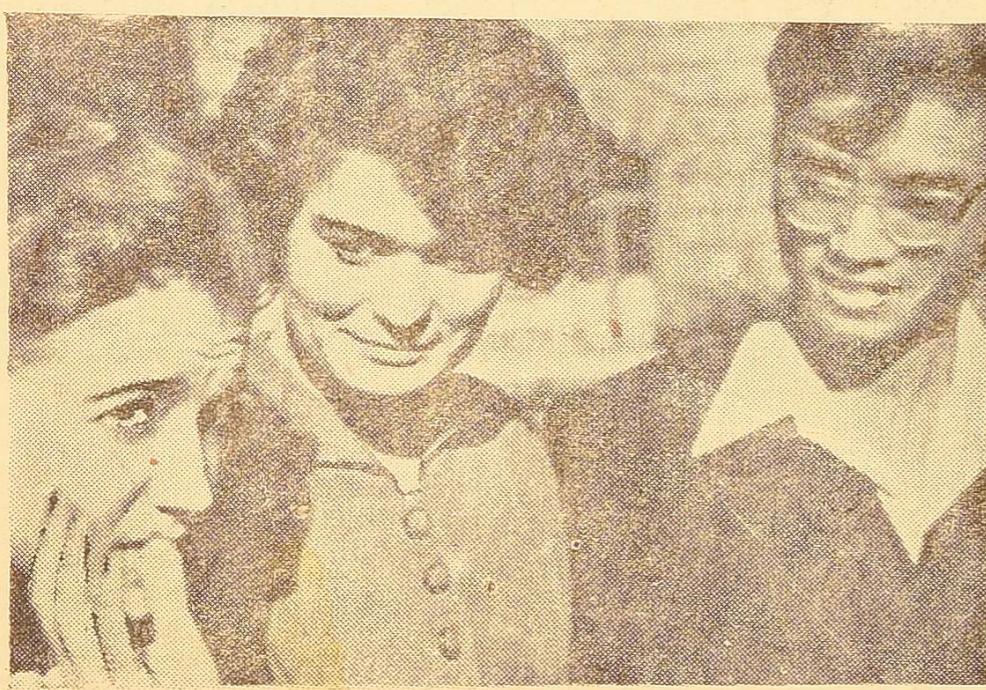
**

...Китай — одна з країн стародавньої землеробської культури. Агрономія тут — це наука з великою і славною історією. Вже в епоху Шан-Інь (XVIII—XII ст. до н. е.) в Китаї застосувалася рядкова (а не довільна) сівба.

Чжуан, серйозний Ді Фу-бо — улюбленець наших дівчат, Лі Шан-тін, Лу Цзінь, Сан Чжі-чжун, Ван Цін-тай, Чай І-фей... — всі наші китайські друзі.

В ці дні, коли весь радянський народ відзначає знаменну дату 10-річчя Народного Китаю, ми гаряче вітаємо друзів з великим святом.

Група студентів IV курсу хімічного факультету.

На фото: Н. Левіна, Л. Глінська, Ді Фу-бо.

розуміли один одного, лекційний матеріал доводилося пояснювати мало не на пальцях, тому що наші товариши ще недостатньо знати російську мову. З цього й розпочалася наша дружба. Китайські студенти часто зверталися до нас за допомогою, а ми з великою охотою допомагали їм.

Людей вілізнаєш не лише в праці, а й у відпочинку. Надовго запам'ятає кожний з нас вечір дружби, проведений у минулому році. Виявилось, що наші друзі — майстри на всі руки. Вони і танцюристи, і співаки, і музиканти. Всіх зачарував Ші Чжун-хао —

вітвінник, соліст, танцюрист і наставник диригента, веселий Лю Чжен

На фото: група хіміків IV курсу.

РОСТЕ КУЛЬТУРА НАРОДНОГО КИТАЮ

В 1958 р. в більшості повітів нашої країни сбів'язковою стала початкова освіта. Число студентів у вузах в 1958 р. становило 660 тисяч чоловік, тобто збільшилося на 50% в порівнянні з 1957 р. Число студентів, які закінчили вузи в 1958 році, дорівнювало 70 тисячам, тобто збільшилося на 28% в порівнянні з 1957 роком. Багато народних комун і виробничих підприємств створювали різні вечірні школи. Піднесення спостерігалося і в справі наукових досліджень. Число міст і повітів, в яких є наукові установи, становило біля половини міст і повітів країни.

В Академії Наук Китаю число наукових працівників за короткий дев'ятирічний період (1949—1958) зросло більше ніж в 50 раз. Зарплати під керівництвом Комуністичної партії Китаю з допомогою радянських друзів розгортають борбисту за те, щоб на 5 років раніше строку виконати загальнодержавний 12-річний перспективний план розвитку науки. Мета його — надогнати і перегнати світовий передовий рівень у найважливіших галузях науки.

Великі успіхи Китаю в соціалістичному будівництві за 10 років невід'ємні від всебічної безкорисливої допомоги партії, уряду і народу Радянського Союзу.

Після утворення Китайської Народної Республіки Радянський Союз першим визнав нашу державу. В лютому 1950 року було підписано договір про дружбу, союз і взаємодопомогу між Радянським Союзом і Китаєм. Уряд Китаю і Радянського Союзу в 1953 році підписав угоду про допомогу Китаєві

в будівництві 141 великого промислового підприємства; в 1954 році було підписано протокол про подання Союзом РСР допомоги Китаєві в будівництві 15 промислових підприємств. В серпні 1958 року була підписана угода про допомогу Китаєві в будівництві 47 підприємств. Ця велика допомога відіграла важливу роль не лише в період минулого 10-річного будівництва, але й заклали основу для дальнього соціалістичного і комуністичного будівництва в нашій країні.

Радянський Союз готує для нашої країни велике число молодих спеціалістів з різноманітних галузей науки і техніки.

Ми живемо і навчаємося в Радянському Союзі, як у великій і дружній сім'ї. Дружба, що ґрутується на спільноті інтересів і долі, місце з кожним днем. Ми глибоко усвідомили ціну безкорисливої дружби Радянського Союзу.

Якщо дружбай допомога між двома великими країнами є прекрасною поемою, то дружба радянських і китайських студентів у нашому університеті є розділом цієї поеми. Наш університет — красива квітка великого саду дружби китайського і радянського народів.

Зміцнювати єдність і дружбу між Китаєм і Радянським Союзом, зміцнювати єдність соціалістичного табору на чолі з Радянським Союзом — це основний курс нашої країни. В світі немає такої сили, яка могла б перешкодити розвиткові братерської співдружності на землі наших великих країн.

**СЯН ЧЖИ-ЖУН,
ЧАЙ КУНЬ.**

БУДНІ ДІАЛЕКТОЛОГІВ

Приємним збудженням, супроводжуваним клопотами про гроши та дорожні речі першої необхідності, наповнені дні перед від'їздом на діалектологічну практику із експедицією. Нарешті, переборени останні перешкоди, одержано багато практичних і теоретичних порад, які аж ніяк не гарантують відсутності зустрічей з випадковостями і прикrostями, і ви — в поїзді. Поїздка на село «за діалектами» розпочалася.

Кожен по-своєму уявляє краївид «свого» села, мову жителів якого доведеться дослідити, кожному при цьому хочеться поєднати приемне з корисним, а тому навколо лінгвістичній практикії назив таких населених пунктів, як Рибальське, Вишневе, Приморське, розгортаються жыві дебати. Вони викликають особливо привабливі перспективи, які перідко збуджують апетит на рибу і вишні.

Безперервно лунають пісні у вагоні, в перемішку, українські з російськими, жартівліві з ліричними, пісня спогадів про щойно закінчені іспити і заліки доповнюю їх. Закінчилася дорога, і ви — в селі. Можливо для декого і прикро буде, що в Рибальському зовсім не має риби, а у Вишневому — вишень, що с. Приморське перебуває на відстані 20 км. від моря. Все це забувається з початком цікавої і напруженій роботи по збиранию діалектного матеріалу. Кожне нове, не засвідчене до цього слова, нове діалектне явище стає предметом невимушеної радості. З великим інтересом і ініціативою вияснюються студентами деталі з історії села, краю, записується безліч

пісень, обрядів, казок, насичених фонетичними, граматичними та лексичними діалектизмами. Кожна студентська група вносить в процес роботи щось своє, оригінальне.

Влітку поточного року кафедра українського мовознавства Одеського університету згідно з планом наукової роботи на семірччя продовжувала вивчення українських говірок Одещини. Особлива увага була звернута на окраїнні, порубіжні говори, які межують з молдавськими та подільськими говорами. Фронтальному обстеженню були піддані українські говірки колишньої Ізмаїльської області, що протягом довгого часу перебували в оточенні російських, болгарських та молдавських говірок. Саме тут протягом 8 днів у 18 населених пунктах проходила діалектологічна практика студентів нинішнього III курсу українського відділу.

Не буде перебільшенням сказати, що пройшла вона успішно. Всі студенти повністю впорались з додрученим ім завданням, пересвідчившись на власному досвіді в надзвичайно великій цінності діалектологічних досліджень для поглиблення своїх знань з діалектології та історії мови. Зібрані студентами матеріали будуть опрацьовані і використовуватися при укладанні Діалектологічного атласа української мови та «Країнового словника Одещини», вихід якого планується на найближчі два-три роки. Треба сподіватися, що паралельно зібрані цінні діалектологічні матеріали стануть об'єктом для студентських досліджень — доповідей на наукових

«ХАЙ МІЦНІЕ ДРУЖБА НАШИХ НАРОДІВ!»

28 вересня ми запросили на політінформацію китайських студентів, які навчаються в університеті. Студентка V курсу хімічного факультету Чжу Лі-хань розповіла, як молодь Китаю під керівництвом Комуністичної партії будує соціалізм. Чжу Лі-хань розповіла також про своє рідне місто Пекін, яке росте і змінюється швидкими темпами. В Пекіні будеться прекрасний вокзал, Національний т-

ат. Чжу Лі-хань сказала, що успіхи, досягнуті Китайською Народною Республікою, невід'ємні від успіхів Радянського Союзу і країн народної демократії. Китай глибоко вдячний великому Радянському Союзові за його безкорисливу братерську допомогу.

«Хай міцніє дружба наших народів!» — закінчила свій виступ китайська студентка.

Студенти I курсу фізико-математичного факультету.

ВЕЧІР ДРУЖБИ

На хімічному факультеті на честь 10-річчя Китайської Народної Республіки відбувся вечір дружби. Теплим вступним словом відкрив кандидат хімічних наук О. В. Богатський. Потім відбувся концерт з участю китайських студентів.

ДОБРЕ ПОПРАЦЮВАЛИ

12 вересня цього року у розвантаженні машин з електронною установкою МПТ-9 брали участь студенти II курсу фізиків та III курсу групи обчислювальної математики. Серед них Фурлей, Голінько, Докучаєв, Кальонов, Корольов, Захарченко, Авербух, Шамелашвілі, Таліс, Клебанер, Дикий, Гайдученко, Костюченко, Ружицький та Пеліх. Робота була не з легких, але студенти з великою енергією взялись до роботи. Розвантаження машин з устаткуванням швидко було закінчено.

Не менш відповідальну роботу

П. ОСАДЧУК.

ОСІНЬ?

Хто сказав, що сьогодні літа вже нема ні в гаю, ні в полі? — Коли в школі — усюди квіти, Коли радісний сміх у школі!

Хто сказав, що сьогодні осінь Завітала в людські оселі? — Коли діти — дзвінкоголосі, Коли діти такі веселі!

Старшокласники і малеча На подвір'ї та в коридорі Розмовляють, немов щебечуть... Як пташки, що вернулись

з-за моря.

НА ЗАСІДАННІ ГУРТКА

28 вересня на філологічному факультеті відбувся вечір китайсько-литературного гуртка зарубіжної літератури на честь 10 років Китайської Народної Республіки.

До вечора готувались завчасно. Стіни 21 аудиторії прикрасили китайським орнаментом. На другому поверсі олаштували справжню виставку картин китайських художників. Особливо увагою користувалась картина молодої китайської художниці День-шу.

На вечір був запрошений студент хімічного факультету Лі Сінь-чюань. Він дуже змістово розповів нам про класичного китайсько-

го поета VIII ст. Лі-Бая, який популярний у Китаї так, як у нас Пушкін. Лі Сінь-чюань розповів і про видатного сучасного китайського письменника Го Мо-жо.

Дуже сподобалась нам доповідь доцента О. П. Ковалчука про основні етапи розвитку китайської літератури. О. П. Ковалчук детально зупинилась на творчості Лу-Сіння, Мао-дуня, вождя китайського народу Мао Цзе-дуна та інших письменників і поетів Китаю. В доповіді був проаналізований характерний для сучасної китайської літератури процес становлення методу соціалістичного реалізму. Вечір закінчився читанням віршів китайських поетів.

Т. ТАМАРЧЕНКО.

21 вересня у великому актовому залі університету колектив фізико-математичного факультету зустрівся з відомим українським поетом-партизаном Платоном Вороњком. Поет висловив захоплення успіхами фізико-математичних наук в нашій країні і розповів, яке велике сраження йому доводилось спостерігати в різних країнах світу від наших штучних супутників Землі, які вчені Мадраського університету (Індія) запевняли його, що понасти ракетою в Місяць неможливо. Непомітно й просто Платон Вороњко перейшов до короткого опisu свого життя і літературної діяльності, розповів про свої творчі плани. З особливою цікавістю слу-

хали присутні про початок літературного шляху поета в легендарному партизанському з'єднанні С. А. Ковпака, де Платон Вороњко був командиром бойового загону підрядників. Значну частину свого виступу поет присвятив читанню своїх віршів, вислуханих присутніми з великою увагою і задоволенням.

Сердечна і щира промова Платона Вороњка, його пристрасні і мастерні вірші дуже сподобалися учасникам зустрічі. Студенти фізмату піднесли поету букет квітів, а поет подарував факультетові свою останню книжку віршів «Тепло землі моєї».

М. ШВЕЦЬ.

12 вересня цього року у розвантаженні машин з електронною установкою МПТ-9 брали участь студенти II курсу фізиків та III курсу групи обчислювальної математики. Серед них Фурлей, Голінько, Докучаєв, Кальонов, Корольов, Захарченко, Авербух, Шамелашвілі, Таліс, Клебанер, Дикий, Гайдученко, Костюченко, Ружицький та Пеліх. Робота була не з легких, але студенти з великою енергією взялись до роботи. Розвантаження машин з устаткуванням швидко було закінчено. Студенти задоволені результатами своєї праці і думкою про те, що в нашому університеті скоро, мабуть, буде працювати електронна машина, на якій студенти-обчислювачі були практично перевіряти і застосовувати обережно зупинювали на лекціях теоретичні знання.

В. КІМЕРІН,
студент III курсу фізмату.

Може й правда, що десь далеко Журний клич у безмежжя ліне— В сірій мряці летять лелеки Далі й далі від Батьківщини,

Може й правда, що листя клена Незабаром помре-зів'яне І настане пора студена, І окутають обрій тумани,

Та сьогодні у небі чистим Горде сонце горить-палає, А в дитячих очах іскристих Я початок весни читаю.

НАРОДЖЕНА В ПОЛУМІ БОРОТЬБИ

Народжена в полумі боротьби
проти феодального ярма і імперіа-
лістичних загарбників, поезія На-
родного Китаю стала справжньою
зброєю в боротьбі за будівництво
соціалізму.

Твори поетів Народного Китаю,

нідзначені ширістю і безпосеред-
ністю, лаконізмом і мудрою про-
стою, є художнім втіленням бо-
гатирських творчих сил китайсько-
го народу, його волелюбності, його
прагнення до правди, справедли-
вості, миру.

ВАН СЮЭБО

БЕЗ КОММУНИСТОВ НЕТ КИТАЯ

Нам открыли коммунисты
путь побед,
а без коммунистов
и Китая нет.
Коммунист
любит свой народ,
коммунист
бесстрашно в бой идет.
Воля коммунистов
Жизнь дала нам.
Путь коммуниста,
как стрела,
прям.
Хлеб в освобожденные округа,

базы партизанские в тылу врага,
счастье всем трудящимся,
мир и свет вокруг —
это дело коммунистов,
их могучих рук.
Коммунист —
народу слуга,
коммунист
не щадит врага.
Нам открыли коммунисты
путь побед,
а без коммунистов
и Китая нет.

ВАН СИ-ЦЗЯНЬ.

ВМЕСТЕ С СОВЕТСКИМИ ЛЮДЬМИ

Когда вы в кругу советских
людей,
Вам хочется петь,
Хоть можете вы и песни не знать
И петь не уметь.
А в сердце, согретом
дружбы теплом,
Напев сам собой растет
и звучит.
Так море ветренным днем
Заплещет порой, зашумит.
И руки мы жмем советским
друзьям,

И это пожатье сильней,
чем слова,
Душа говорит, что навек наш
союз,
Что в мире нет крепче родства.
Так пойте же нашу великую
мощь!
Пусть до океана та песня летит,
Пусть радугой радости братьям
блеснет,
Горячей надеждой сердца
окрылит!

АФОРІЗМИ, ПРИСЛІВ'Я, ПРИКАЗКИ

Читачам нашої газети очевидно
знайоме ім'я Йосипа Борисовича
Тумаркіна, нашого земляка, який
на протязі багатьох років займався
збирянням афоризмів, прислів'їв та приказок. Частина матеріалу
зібралого Йосипом Борисовичем, була опублікована в збірці
«Золоті розсипи». До десятиріччя Китайської Народної Республіки він підготував збірку думок і афоризмів китайських державних діячів, філософів, письменників та поетів, народних китайських прислів'їв та приказок. Нижче ми друкуємо деякі з афоризмів, приказок і прислів'їв, вміщених в цю збірку.

**

«Знання — це наука, і тут недорече найменше лицемірство або зазнайство, тут рішуче потребне якраз протилежне — чесність і скромність».

(Мао Цзедун).

**

«Будь скромним і не домагайся неможливого, будь твердий і не мирись з підлістю».

(Го Мо-жо).

**

«Час — життя. Марна трата чужого часу рівносильна убивству з метою грабування».

(Лу Сінь).

«Якщо народ зіткне разом — буде бура, якщо народ тупне ногою — буде землетрус».

«Краще один день бути людиною, ніж сто днів — тінню».

«Краса змії — в її шкірі. Краса людини — в її серці».

«Орла впізнають по крилах, людину — по вчинках».

«Можна бути скромним, не будучи мудрим, але не можна бути мудрим, не маючи скромності».

«Хто більше всіх бреше? Той, хто більше всіх говорить про себе».

«Без вірного друга не взнаєш, які помилки робиш».

«Той, хто вказує на твої недоліки, не заважає твій ворог; той, хто говорить про твої заслуги, не заважає твій друг».

«Коли говорять про мої позитивні якості — мене обкрадають, коли говорять про мої недоліки — мене вбачать».

«Чим вбиратися в яскраве вірання, краще вбиратися в знання».

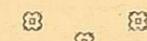
«Бійся не дракона дев'ятиголового, а людини двоязичної».

«Якщо знання не збільшуються щоденно, ми зменшуємось з кожним днем».

«Краще не бути зовсім, чим бути нічим».

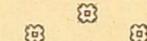
А. ГРАДЗАЕВСКИЙ.

СОКРОВИЩНИЦА ЧЕЛОВЕЧЕСКОЇ МУДРОСТІ

ВІД РЕДАКЦІЇ. Героїчним по-
двигам революціонерів-народників
70-х рр. присвятив свою повість
«На этих улицах, в этих же до-
мах...» одеський журналіст О. Гра-
дзаєвський. Дія повісті відбуває-
ться в Одесі в 1878—1879 рр. Її ге-
рої — революціонери-бунтарі Іван
Ковалський, Евген Заславський,
засновник і керівник Південноро-
сійської спілки робітників, Дмитро
Лизогуб, Андрій Чубаров, Вікторія
Гуковська та інші учасники відо-
мого «процесу 28». Багато з герой-
в повісті були студентами Новоро-
сійського університету.

Публікуємо уривок з повісті
О. Градзаєвського.

нин цілых поколінь... Трудно бы-
ло оторваться от огромных фо-
лиантів, которые читаются на спе-
циальних піопитрах, от крохотных,
в ноготь величиной книжек. Их чи-
тали, пользуясь сильной лупой, и
и без лупы они поражали изыскан-
ностью очертаний и четкостью
шрифта, живой правдой рисунка,
богатством бумаги и переплетов.

Им показали книги, за которые
авторов сжигали на кострах и
распинали; видели они издания и
не столь древние, но носившие на
себе клеймо современої інквізи-
ції — надписи — «Читателям не
выдаётся!», и им казалось, что
сквозь дым костров средневековья,
мрак и решетки тюрем они видят
человека, которому завязали глаза,
заткнули рот кляпом, что эта исто-
рия позорно повторяется из столе-
тия в столетие...

Витя і Юзик увиділи сьогодні
великі сокровища человеческої
мудрості. Это невиданное изоби-
лие — так смела юноші! — не исп-
угало, не заставило усомниться в
своих силах и печально заскулить
о бренности человеческого сущес-
твования. Они верили, что дожи-
вут, что все успеют; это зрелище
лишь разожгло их аппетит к зна-
нию... Как всегда, мысль Вити пе-
решла к ее подругам по фабрике,
к рабочим девушкам со Слободки,
Молдаванки, Бугаевки, которые в
Одесе, в большом европейском го-
роде, рядом с этими книгами, ка-
федрами, лабораториями, музеями,
знали и видели не больше, чем
знал и видел пещерный человек...

Читайте щомісячний журнал «Вестник высшей школы» — орган Міністерства вищої та середньої
спеціальної освіти СРСР. В журналі висвітлюються
актуальні проблеми вищої освіти, розповідається
про досвід вузів в галузі перебудови навчально-ви-
ховної роботи на основі поєднання навчання з про-
дуктивною працею.

Читач знайде тут статті про підготовку наукових
та педагогічних кадрів з історії вітчизняної педагогі-
чної думки, дізнається про нову навчальну літера-
туру, познайомиться з зарубіжною вищою школою.

В «Вестнику высшей школы» співробітничають ви-
значні вчені, діячі вищої школи, працівники громад-
ських організацій.

Журнал «Вестник высшей школы» можна перед-
платити в будь-якому поштовому відділенні або у
громадських розповсюджувачів преси. Передплатна
ціна — 16 крб. на рік.

Не забудьте передплатити журнал «Вестник выс-
шеї школы».

И еще больше, чем прежде, захотелось послужить, помочь этим людям.

Теперь для нее это был не тот безликий «народ», который «при-
нято было» любить, которому пели дифирамбы, но жизнью которого
никто не хотел жить. Перед ней вставали озабоченные лица ее то-
варок по Канатной фабрике — и
Мары Даниловны, и Пелагеи Фо-
миничны, и Гали, и Тони, и Натали
Ивановны... Хотелось, чтобы и они
узнали то, что сегодня от-
крылось ей, чтобы и их, обделен-
ных всем, согрела эта радость.

Она вышла из университета замкнутой, молчаливой, как бы во-
бравшой в себя все это... Позже ей
случалось не раз бывать здесь,—
на публичных лекциях, у профес-
соров, отважно и щедро вносив-
ших немалые средства на револю-
ціонные цілі і помошь політичес-
ким заключенным. Она участво-
вала в знаменитой сходке в уни-
верситетській кухмистерській, на ко-
торої обсуждалось гневное письмо
к Цитовичу; знала лучших студен-
тів і, вместе с тем, не ведала і не
могла знати самого главного, само-
го существенного об университете...

...И если Вы, мой молодой друг,
еще не перешагнули этого порога,
если впервые ступаете по универ-
ситетским ступеням, прошу Вас,—
не торопитесь, постойте минуту у
входа! Остановитесь, дайте разгу-
ляться Вашим мыслям и вообра-
женю.

Вдумайтесь только: здесь учился
Андрей Желябов, один из самых
чистых людей России; Иван Ко-
валевский собирал своих единомыш-
ленників-бунтарей... Здесь, у этого
Атланта, поддерживавшего зем-
ной шар-часы, не раз останавливали-
сь бессмертные Мечников, Сече-
нов, Ковалевский, здесь проходили
Ценковский, Умов и Вериго... А
студенты.. Их імена и числа нет.
Они несли в народ свет знаний,
соединенный с ярким пламенем Ре-
волюції. На этом здании вы почти
не найдете меморіальних досок,
но, если быть справедливим, сле-
довало бы чистым, благородним
мрамором сплошь покрыть старые
стены... Никаких назидательных
надписей, никаких дат в скобках
не нужно! Умний и чуткий обяза-
тельно поймет, за какие заслуги
люди одели их в этот вечний, тор-
кественный наряд.

ПРОФЕСОРИ, ВИКЛАДАЧІ І АСПІРАНТИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Читайте щомісячний журнал «Вестник высшей школы» — орган Міністерства вищої та середньої
спеціальної освіти СРСР. В журналі висвітлюються
актуальні проблеми вищої освіти, розповідається
про досвід вузів в галузі перебудови навчально-ви-
ховної роботи на основі поєднання навчання з про-
дуктивною працею.

Читач знайде тут статті про підготовку наукових
та педагогічних кадрів з історії вітчизняної педагогі-
чної думки, дізнається про нову навчальну літера-
туру, познайомиться з зарубіжною вищою школою.

В «Вестнику высшей школы» співробітничають ви-
значні вчені, діячі вищої школи, працівники громад-
ських організацій.

Журнал «Вестник высшей школы» можна перед-
платити в будь-якому поштовому відділенні або у
громадських розповсюджувачів преси. Передплатна
ціна — 16 крб. на рік.

Не забудьте передплатити журнал «Вестник выс-
шеї школы».

В. о. редактора В. В. ФАЩЕНКО.